

1. Pro nás Billy Shakespeare nepsal svoje sonety,
jsme tu dva cizinci, každý z jiné planety,
ztroskotanci ve vesmírném kotli,
rovnoběžky, co se nějak protly,
už jsme přežili i výbuchy a erupce,
i když to zničilo i naše právní zástupce,
a podobní tak zbloudilému UFu,
přistáli jsme na zem v haldách sopečného tufu.
2. Když už nepomohly prosby ani urážky,
já se dal na pivo a ty sis zvykla na prášky,
ty máš svoje tabletky, já flašku,
i kdyby snad bylo pivo v prášku,
byť máme na sektory a sektory na clustery,
clustery zas na bity, no a tak pořád dokola,
a večer potom dvě kamenné tváře,
usínáme zády ke své demarkační čáře.
3. Všude kolem zvolna zhmotňuje se samota,
i v nás je den ode dne stále méně života,
měníme se ve skupinku skalín,
připadám si tvrdší, než byl Stalin,
stoupáme stále vzhůru na Mohsově stupnici,
už by nás opustili i ostravští horníci,
a celá tahle podivná love story
skončí tím, že tady po nás budou šumět bory.
4. Až nás vědci odtud jednou nějak vykopou,
otázka, co jsme byli zač, poletí Evropou,
zda bytosti ze vzdálených planet,
anebo sochy, jimž se kdosi chodil klanět,
sejde se koncilium, fernetem se posilní,
připustí, že jsme lidé, i když značně fosilní,
a záhy už to budou vědět jistě,
až rozluští hieroglyfy na oddacím listě.